

SZENTMISE – ÉVKÖZI 2. VASÁRNAP

❖ **INTROITUS:** Omnis terra (Zs. 65,4. 1–2) ÉE 587; GH 258

MINDEN FÖLD IMÁDJON TÉGED, IS-TEN, és é - ne-ke-l-jen né-ke-d, di-csé-

re-tet zeng-jen ne-ved-nek, ó, Föl-sé-ges! (4. t.)

Zs.: Ujjongjatok az Istennek, minden /földek, * zsoldárt zengjétek az ő fölséges /nevének! **¶**2. Jöjjetek, és lássátok az Isten /műveit, * félelmetes, amit az emberek között /végbevitt. (Ant.)

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek. Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké, /ámen. (Ant.)

❖ **KYRIE – GLORIA**

❖ **GRADUALE:** Misit Dominus (Zs. 106,20–21) – ÉE 602; GH 259

ELKÜLDTE AZ ÚR AZ /Ő IGÉJÉT, † és meggyógyítot/ta őket, * megmentette őket a ve/szedelemtől. ELKÜLDTE AZ ÚR... **¶**1. Mert megalégítette † a szomjúhozó lelket, * és az éhezőket betöltöt/te jókkal. MEGMENTETTE ÖKET... **¶**2. Hálát adjanak az Úrnak † irgalmasságáért, * és csodáiért, miket az emberek fiai/val művelt. MEGMENTETTE ÖKET... ELKÜLDTE AZ ÚR...

❖ **ALLELUIA:** Laudate Deum (Zs. 148,2) – GH 562; ÉE 602/GH 260

AL-LE - LU - JA. (4. t.)

¶ Dicsérjétek az Istent, minden /angyalok, * dicsérjétek őt mind, ti, mennyei /seregek!

❖ **OFFERTORIUM:** Iubilate Deo universa – GH 261 (vagy helyette: ÉE 190)

AZ ÚRISTENT MAGASZTALOM, – jóvoltáról gondolkodom, – irgalmához folyamodom, – mert meghallgat, azt jól tudom.

2. Csodálatos tetteiről, – szabadító erejéről, – emlékezem jóvoltáról, – bizodalmat veszek abból.

3. Mert ő erős hatalommal, – dicsőséges szent jobbjával – az ő népét megmentette, – fogságából kivezette.

4. Úgy vezette szent Egyházát, – mint jó pásztor kedves nyáját, – ételéről gondoskodott, – utat neki ő mutatott.

5. Hálát adjunk az Istennek, – Atya, Fiú, Szentléleknek, – három személy Fölségének, – egymivoltú Istenségnek!

❖ **SANCTUS – AGNUS DEI**

❖ **COMMUNIO:** Lætābimur in salutari (Zs. 19,6; 19. zs.) – GH 262

VI-GADJUNK a te szaba-dí-tá-sod-ban, és Is-tenünk ne-vé-ben

fel-magasztal-ta - tunk. (3. t.) † * /

Zs.: Hallgasson meg téged az Úr a háború napján, * oltalmazzon téged Jákob Istenének /neve! **¶**2. Küldjön neked segítséget az ő szentélyéből, * és Sionból védelmezzén /téged! (Ant.)

¶3. Emlékezzék meg minden áldozatodról, * és égőáldozatod kedves /legyen!

¶4. Cselekedjék veled szíved szerint, * és minden szándékodat telje/sítse! (Ant.)

¶5. Immár megismertem, hogy megszabadította az Úr az ő Krisztusát, † meghallgatta őt szent egéből, * jobbjá hatalmasan megszabadította. **¶**6. Ezek a harci szekerekben, amazok a lovakban, * mi pedig a mi Urunk, Istenünk nevében keresünk segítséget. (Ant.)

❖ **SZENTSÉGI ÉNEK** (ÉE 161)

LEBORULVA ÁLDLAK, láthatatlan Istenség, – kenyér- és borszínben elrejtett emberség! – Noha itt nem láthat, meg nem tapasztalhat az emberi gyengeség.

2. Isteni erődöt elrejtéd a keresztfán – testi gyarlóságnak homályával takarván, – itt emberi tested előlünk elrejtéd színek alatt titkolván.

3. Noha Szent Tamással sebed helyét nem látom, – Uram, igaz hittel jelenléd megvallom, – e szent hitben tarts meg, szent színedet add meg égben egykor meglátnom!

4. Válságnak ára, lankadt szívem ereje, – szegény, bűnös lelkem megtisztító fürdője, – szomjú, fáradt lelkem megvigasztalója, üdvösségem záloga!

❖ **BEFEJEZŐ ÉNEK** (ÉE 189)

Ó, JÉZUS, EMLÉKEZNI RÁD – a szívnek szent örömet ad, – de minden méznél édesebb – szívünkben bírni tégedet.

2. Nincs szó a földön kedvesebb, – nincs dallam zengőbb, édesebb, – gondolni szebbet nem lehet, – mint, Jézus, édes, szent neved.

3. Bűnbánó nálad lel reményt, – könyörgő szív jótéteményt, – ha keresünk, itt jársz velünk, – mi várhat majd, ha föllelünk!

4. A nyelv azt nem mondhatja ki, – betű ki nem fejezheti, – csak aki érzi, tudja azt, – Jézust szeretni mily malaszt.

5. Te légy, ó, Jézus, örömünk, – mennyekben gazdag örökünk, – te adj az égben koronát, – most és örök időken át!